Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
HENRIKA SAUGMANDSGAARDA ØEJA,
predstavljeni 21. februarja 2018 [1]

Zadeva C-667/16

M. N. J. P. W. Nooren, dedič M. N. F. M. Noorna,
J. M. F. D. C. Nooren, dedič M. N. F. M. Noorna
proti
Staatssecretaris van Economische Zaken

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo College van Beroep voor het bedrijfsleven (upravno pritožbeno sodišče za gospodarske zadeve, Nizozemska))

„Predhodno odločanje – Skupna kmetijska politika – Neposredna plačila – Uredba (ES) št. 73/2009 – Člena 23 in 24 – Uredba (ES) št. 1122/2009 – Členi od 70 do 72 – Neupoštevanje pravil o navzkrižni skladnosti – Znižanja in izključitve – Seštevanje znižanj“

I. Uvod

1. College van Beroep voor het bedrijfsleven (upravno pritožbeno sodišče za gospodarske zadeve, Nizozemska) je pri Sodišču vložilo predlog za sprejetje predhodne odločbe o razlagi členov od 70 do 72 Uredbe (ES) št. 1122/2009 [2].

2. Ta predlog je bil vložen v okviru spora med dvema živinorejcema in staatssecretaris van Economische Zaken (državni sekretar za gospodarstvo, Nizozemska) v zvezi z znižanjem pomoči, dodeljenih v okviru sheme neposrednih podpor za kmete, določene z Uredbo (ES) št. 73/2009 [3], zaradi neupoštevanja pravil o navzkrižni skladnosti glede dobrega počutja živali.

3. Predložitveno sodišče želi z vprašanji za predhodno odločanje v bistvu izvedeti, ali členi od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009 v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, v katerem je ugotovljenih več primerov neskladnosti na istem področju, dovoljujejo seštevanje znižanj v primerih ponovljenih in neponovljenih neskladnosti iz malomarnosti na eni ter znižanj v primerih namerne neskladnosti na drugi strani.

1 Jezik izvirnika: francoščina.

2 Uredba Komisije (ES) št. 1122/2009 z dne 30. novembra 2009 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 v zvezi z navzkrižno skladnostjo, modulacijo ter integriranim administrativnim in kontrolnim sistemom v okviru shem neposrednih podpor za kmete, določenih za navedeno uredbo, ter za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 v zvezi z navzkrižno skladnostjo v okviru sheme podpore, določene za sektor vina (UL 2009, L 316, str. 65).

3 Uredba Sveta z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 (UL 2009, L 30, str. 16).

4. V teh sklepnih predlogih bom pojasnil razloge, iz katerih menim, da je treba na to vprašanje odgovoriti pritrdilno in da v takem položaju členi od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009 v povezavi s členoma 23 in 24 Uredbe št. 73/2009 ne samo dovoljujejo seštevanje teh znižanj, ampak ga celo zahtevajo.

II. Pravo Unije

A. Uredba št. 73/2009

5. Člen 23, naslovljen „Znižanje ali izključitev iz plačil v primeru neupoštevanja pravil o navzkrižni skladnosti“, ki je v poglavju 4, naslovljenem „Integrirani administrativni in kontrolni sistem“, pod naslovom II Uredbe št. 73/2009, v odstavku 1 določa:

„Če predpisane zahteve ravnanja ali dobri kmetijski in okoljski pogoji niso upoštevani kadar koli v danem koledarskem letu (v nadaljnjem besedilu: ‚zadevno koledarsko leto‘) in je zadevno neupoštevanje posledica dejanja ali opustitve, za katero je neposredno odgovoren kmet, ki je predložil zahtevek za pomoč v zadevnem koledarskem letu, se celotni znesek neposrednih plačil, ki je bil ali naj bi bil odobren temu kmetu na podlagi uporabe členov 7, 10 in 11, zniža ali izključi v skladu s podrobnimi pravili iz člena 24.“

6. Člen 24 v istem poglavju Uredbe št. 73/2009, naslovljen „Podrobna pravila o znižanjih in izključitvah v primeru neupoštevanja pravil o navzkrižni skladnosti“, določa:

„1. Podrobna pravila za znižanja in izključitve iz člena 23 se določijo po postopku iz člena 141(2). V tej zvezi se upoštevajo resnost, obseg, trajnost in ponavljanje ugotovljenega neupoštevanja, pa tudi merila iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena.

2. Če gre za malomarnost, odstotek znižanja ne sme presegati 5 %, v primeru ponavljajočega se neupoštevanja pa 15 %.

[…]

3. Če gre za namerno povzročeno neupoštevanje, odstotek znižanja načeloma ne sme biti manjši od 20 % in se lahko povzpne do popolne izključitve iz ene ali več shem pomoči ter se uporablja eno ali več koledarskih let.

4. V vsakem primeru skupni znesek znižanj in izključitev za eno koledarsko leto ne sme biti višji od skupnega zneska iz člena 23(1).“

7. Uredba št. 73/2009 je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo (EU) št. 1307/2013 [4] z učinkom od 1. januarja 2015 [5]. Vendar pa se Uredba št. 73/2009 še naprej uporablja *ratione temporis* za dejansko stanje v sporu o glavni stvari, ki se nanaša na leto 2011 [6].

4 Uredba (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 (UL 2013, L 347, str. 608). Opozoriti je treba, da so zdaj pravila o navzkrižni skladnosti določena z Uredbo (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (EC) No 814/2000, (ES) št. 1200/2005 in (ES) št. 485/2008 (UL 2013, L 347, str. 549).

5 Glej člena 72(2) in 74 Uredbe št. 1307/2013.

6 Glej točko 12 teh sklepnih predlogov.

B. Uredba št. 1122/2009

8. Člen 70 Uredbe št. 1122/2009, naslovljen „Splošna načela in opredelitve“, v poglavju III, naslov IV, del II, naslovljenem „Ugotovitve v zvezi z navzkrižno skladnostjo“, v odstavku 6 določa:

„Kadar je bil ugotovljen več kot en primer neskladnosti v zvezi z različnimi akti ali standardi na istem področju navzkrižne skladnosti, se ti primeri za določitev znižanja v skladu s členom 71(1) in 72(1) štejejo za eno neskladnost.“

9. Člen 71 iz istega poglavja Uredbe št. 1122/2009, naslovljen „Uporaba znižanj v primeru malomarnosti“, določa:

„1. Kadar je ugotovljena neskladnost zaradi malomarnosti kmeta, se brez poseganja v člen 77 uporabi znižanje. To znižanje je praviloma 3 % skupnega zneska iz člena 70(8).

Vendar se lahko plačilna agencija na podlagi ocene, ki jo pripravi pristojni kontrolni organ v ocenjevalnem delu poročila o kontroli v skladu s členom 54(1)(c), odloči za znižanje odstotka na 1 % ali njegovo povišanje na 5 % skupnega zneska ali v primerih iz drugega pododstavka člena 54(1)(c) se lahko odloči, da znižanja ne uvede.

[…]

5. Kadar so bile ugotovljene ponovljene neskladnosti, se brez poseganja v primere namerne neskladnosti v skladu s členom 72[…] odstotek, določen v skladu z odstavkom 1 tega člena pri ponovljeni neskladnosti, pomnoži s faktorjem tri v zvezi s prvo ponovitvijo. V primeru, ko je bil ta odstotek določen v skladu s členom 70(6), plačilna agencija za ta namen ugotovi odstotek, ki bi bil uporabljen za ponovljeno neskladnost z zadevno zahtevo ali standardom.

Pri nadaljnjih ponovitvah se večkratnik tri uporablja za vsak rezultat znižanja, določenega v zvezi s prejšnjo ponovljeno neskladnostjo. Največje znižanje pa ne presega 15 % skupnega zneska iz člena 70(8).

Ko je dosežen največji odstotek 15 %, plačilna agencija obvesti zadevnega kmeta, da se, če se ista neskladnost ponovno ugotovi, šteje, da je deloval namerno v smislu člena 72. Kadar se pozneje ugotovi nadaljnja neskladnost, se odstotek znižanja, ki ga je treba uporabiti, določi tako, da se rezultat prejšnje pomnožitve, kjer je to primerno, pomnoži s faktorjem tri, preden se uporabi omejitev 15 %, kakor je določeno v zadnjem stavku drugega pododstavka.

6. Če se ugotovi ponovljena neskladnost skupaj z drugo neskladnostjo ali z drugo ponovljeno neskladnostjo, se posledični odstotki znižanja seštejejo. Brez poseganja v tretji pododstavek odstavka 5 pa največje znižanje ne presega 15 % skupnega zneska iz člena 70(8).“

10. Člen 72 v istem poglavju Uredbe št. 1122/2009, naslovljen „Uporaba znižanj in izključitev v primerih namerne neskladnosti“, v odstavku 1 določa:

„Kadar je kmet ugotovljeno neskladnost povzročil namerno, je brez poseganja v člen 77 znižanje, ki ga je treba uporabiti za skupni znesek iz člena 70(8), praviloma 20 % tega skupnega zneska.

Plačilna agencija pa lahko na podlagi ocene, ki jo zagotovi pristojni kontrolni organ v ocenjevalnem delu poročila o kontroli v skladu s členom 54(1)(c), sklene znižati odstotek na ne manj kakor 15 % ali, kadar je to primerno, povišati odstotek do 100 % skupnega zneska.“

11. Uredba št. 1122/2009 je bila razveljavljena in nadomeščena z Delegirano uredbo (EU) št. 640/2014[7] z učinkom od 1. januarja 2015[8]. Vendar pa se Uredba št. 1122/2009 še naprej uporablja *ratione temporis* za dejansko stanje v sporu o glavni stvari, ki se nanaša na leto 2011[9].

III. Spor o glavni stvari, vprašanja za predhodno odločanje in postopek pred Sodiščem

12. Nadzorniki Algemene Inspectiedienst (splošna inšpekcijska služba, Nizozemska) so leta 2011 desetkrat ugotovili, da M. N. F. M. Nooren (v nadaljevanju: g. Nooren), rejec krav molznic in govedi za meso, ni upošteval več pravil o navzkrižni skladnosti v zvezi z dobrim počutjem živali.[10] Na podlagi teh ugotovitev se mu je v koledarskem letu 2011 znižal skupni znesek neposrednih plačil[11].

13. Državni sekretar za gospodarstvo je s sklepom z dne 18. septembra 2014 določil, da je treba uporabiti znižanje za 55 %[12]. V to znižanje je bilo všteto znižanje za 15 % zaradi več kot enega ponovljenega in neponovljenega primera neskladnosti iz malomarnosti in za 40 % zaradi več kot enega primera namerne neskladnosti. Kar zadeva znižanje za 40 %, je državni sekretar za gospodarstvo menil, da je treba glede na oteževalne okoliščine podvojiti znižanje za 20 %, ki se običajno uporablja v primeru namerne neskladnosti.[13]

14. Dediča g. Noorna, M. N. J. P. W. Nooren in J. M. F. C. Nooren, sta vložila tožbo pri College van Beroep voor het bedrijfsleven (upravno pritožbeno sodišče za gospodarske zadeve) med drugim zoper sklep državnega sekretarja za gospodarstvo z dne 18. septembra 2014[14].

15. Dediča g. Noorna v podporo tožbi navajata zlasti, da je treba na podlagi člena 70(6) Uredbe št. 1122/2009 ugotovljene primere neskladnosti šteti za eno neskladnost. V obravnavanem primeru naj bi šlo samo za ponovljene primere neskladnosti na istem področju navzkrižne skladnosti. Zato naj v okviru člena 71(6) navedene uredbe odstotkov ne bi bilo mogoče seštevati. Znižanje torej ne bi smelo preseči 15 %.

16. Predložitveno sodišče meni, da je državni sekretar za gospodarstvo upravičeno določil znižanje za 15 % za ponovljene in neponovljene primere neskladnosti iz malomarnosti ter znižanje za 40 % za primere namerne neskladnosti. Vendar pa to sodišče dvomi o tem, ali se lahko v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, na podlagi členov od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009 navedena znižanja seštejejo.

7 Delegirana uredba Komisije (EU) št. 640/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta glede integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, pogojev za zavrnitev ali ukinitev plačil in za upravne kazni, ki se uporabljajo za neposredna plačila, podporo za razvoj podeželja in navzkrižno skladnost (UL 2014, L 181, str. 48).

8 Glej člen 43 Delegirane uredbe št. 640/2014.

9 Glej točko12 teh sklepnih predlogov.

10 Iz predložitvene odločbe izhaja, da so se ugotovljene kršitve nanašale zlasti na obveznost ustrezne oskrbe telet, zagotavljanja zadostne količine sveže vode teletom, zaščite živali v pašni reji pred slabimi vremenskimi razmerami, plenilci in tveganji za zdravje, zagotavljanja ustrezne in zadostne krme, upoštevanja minimalnih dimenzij posameznih boksov za teleta, osamitve bolnih in ranjenih živali v ustrezne prostore in takojšnjega ustreznega zdravljenja domnevno bolnih ali ranjenih živali ter posvetovanja z veterinarjem.

11 Glede izraza „neposredno plačilo“ glej člen 2(d) Uredbe št. 73/2009.

12 Iz predložitvene odločbe izhaja, da je bilo prvotno določeno znižanje za 15 %. Nato je bil ta odstotek preračunan najprej na 65 %, nato na 100 % in nazadnje s sklepom z dne 18. septembra 2014 na 55 %.

13 V zvezi s tem iz predložitvene odločbe izhaja, da je zaradi ugotovljenih kršitev po nepotrebnem trpelo in bilo ranjenih več živali, pri čemer je bilo treba nekatere tudi humano usmrtiti. Poleg tega iz nje tudi izhaja, da je državni sekretar za gospodarstvo menil, da gre za „stalno in dolgotrajno ravnanje“ zadevnega kmeta.

14 Tožba, ki sta jo vložila dediča g. Noorna, se poleg sklepa z dne 18. septembra 2014 nanaša tudi na sklep državnega sekretarja za gospodarstvo z dne 23. septembra 2014, v katerem je pomoč, dodeljeno za koledarsko leto 2011, preračunal ob upoštevanju znižanja, določenega v sklepu z dne 18. septembra 2014.

17. Predložitveno sodišče v zvezi s tem meni, da razlaga, ki jo predlaga državni sekretar za gospodarstvo in v skladu s katero je tako seštevanje mogoče, pomeni, da se ne upošteva splošno pravilo iz člena 70(6) Uredbe št. 1122/2009 (več kot en primer neskladnosti na istem področju navzkrižne skladnosti se za določitev znižanja šteje za eno neskladnost), ampak posebno pravilo iz člena 71(6) Uredbe št. 1122/2009 (če se ugotovi ponovljena neskladnost skupaj z drugo neskladnostjo ali z drugo ponovljeno neskladnostjo, se odstotki znižanja seštejejo). Po mnenju tega sodišča se tudi zdi, da državni sekretar za gospodarstvo s to razlago ne upošteva dejstva, da se člen 71(6) Uredbe št. 1122/2009 ne uporablja, kadar se pravilo navzkrižne skladnosti samo po sebi namerno ne upošteva. Pravila za izračun v primerih namerne neskladnosti naj bi urejal člen 72 Uredbe št. 1122/2009. Ta določba pa naj ne bi vključevala pravila v primeru hkratne ugotovitve primerov ponovljene in neponovljene neskladnosti iz malomarnosti na eni ter primerov namerne neskladnosti na drugi strani. Na podlagi navedenih določb naj ne bi bilo mogoče jasno določiti niti ali se zadevna znižanja lahko seštejejo in, če je odgovor pritrdilen, na kakšen način, niti ali je državni sekretar za gospodarstvo upravičeno določil skupno znižanje za 55 %.

18. V teh okoliščinah je College van Beroep voor het bedrijfsleven (upravno pritožbeno sodišče za gospodarske zadeve) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je zakonodajalec Unije v členih 70, 71 in 72 [Uredbe (ES) št. 1122/2009] v primerih, kot je ta, ki se obravnava v postopku v glavni stvari, v katerem gre za več kot en primer neskladnosti na istem področju navzkrižne skladnosti, predvidel možnost, da se seštejejo znižanja pomoči zaradi ponovljenih in neponovljenih malomarnih neskladnosti z obveznostmi navzkrižne skladnosti na eni in namernih neskladnosti z obveznostmi navzkrižne skladnosti na drugi strani?

2. Če je odgovor pritrdilen: kateri člen oziroma njegov del je podlaga za to in kakšno je pravilo za to seštevanje?

3. Če je odgovor nikalen: ali obstaja podlaga za to v drugih določbah prava Unije?“

19. Pisna stališča sta predložili nizozemska vlada in Evropska komisija. Obe sta bili zastopani na obravnavi 7. novembra 2017.

IV. Analiza

A. Uvodne ugotovitve

20. Predložitveno sodišče želi s prvim in drugim vprašanjem za predhodno odločanje, za kateri Sodišču predlagam, naj ju preuči skupaj, v bistvu izvedeti, ali v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, v katerem je ugotovljen več kot en primer neskladnosti na istem področju, členi od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009 dovoljujejo seštevanje znižanj v primeru ponovljenih in neponovljenih neskladnosti iz malomarnosti na eni ter znižanj in izključitev v primerih namerne neskladnosti na drugi strani. Če je odgovor nikalen, to sodišče s tretjim vprašanjem za predhodno odločanje sprašuje, ali v pravu Unije obstaja druga pravna podlaga, ki omogoča tako seštevanje.

21. Menim, da je pred preučitvijo teh vprašanj koristno na kratko predstaviti glavne značilnosti sheme znižanj in izključitev v primeru neupoštevanja pravil o navzkrižni skladnosti, kot je uvedena z uredbama št. 73/2009 in 1122/2009 (oddelek B).

22. Nato bom preučil vprašanja za predhodno odločanje. V zvezi s tem bom predstavil razloge, iz katerih menim, da je treba člene od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009 v povezavi s členoma 23 in 24 Uredbe št. 73/2009 razlagati tako, da je treba v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, sešteti znižanja v primerih ponovljenih in neponovljenih neskladnosti iz malomarnosti na eni ter znižanja in izključitve v primerih namerne neskladnosti na drugi strani (oddelek C).

B. Glavne značilnosti sheme znižanj in izključitev v primeru neupoštevanja pravil o navzkrižni skladnosti, kot je uvedena z uredbama št. 73/2009 in 1122/2009

23. V okviru sheme „navzkrižne skladnosti“, ki je sestavni del podpore Unije, odobrene v okviru neposrednih plačil, za kmete, ki ne izpolnjujejo nekaterih predpisanih zahtev (imenovanih „pravila o navzkrižni skladnosti“), veljajo znižanja ali izključitve iz neposredne podpore.[15] Cilj te sheme znižanj in izključitev je spodbuditi kmete, da spoštujejo obstoječo zakonodajo Unije na različnih področjih navzkrižne skladnosti, in v skupno kmetijsko politiko vključiti standarde, zlasti v zvezi z dobrim počutjem živali.[16]

24. Člen 23(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 73/2009 določa, da se celotni znesek neposrednih plačil, ki je bil ali naj bi bil odobren kmetu, ki je vložil zahtevek za pomoč, zniža, če predpisane zahteve ravnanja ali dobri kmetijski in okoljski pogoji niso upoštevani kadar koli v koledarskem letu, za katero je bila vložena prošnja za pomoč.[17] Znižanja in izključitve se uporabljajo v skladu s podrobnimi pravili iz člena 24 navedene uredbe in členov od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009, ki določajo podrobnejša pravila o znižanjih in izključitvah.[18]

25. Člen 24 Uredbe št. 73/2009 in členi od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009 uvajajo razlikovanje med kaznimi v primeru malomarnosti na eni in kaznimi v primeru namerno povzročenega neupoštevanja na drugi strani.[19] Na podlagi navedenih določb so namreč za ti vrsti kršitev določene povsem različne kazni.

26. Glede, prvič, znižanja v primeru *(neponovljene) malomarnosti* člen 24(2) Uredbe št. 73/2009 določa, da to ne sme presegati 5 %. Člen 71(1) Uredbe št. 1122/2009 podrobno določa, da je odstotek znižanja v primeru malomarnosti praviloma 3 %, lahko pa se zniža na 1 % ali zviša na 5 %.[20]

15 Glej v tem smislu uvodno izjavo 3 Uredbe št. 73/2009.

16 V zvezi z uredbama Sveta (ES) št. 1782/2003 z dne 29. septembra 2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete ter o spremembi uredb (EGS) št. 2019/93, (ES) št. 1452/2001, (ES) št. 1453/2001, (ES) št. 1454/2001, (ES) št. 1868/94, (ES) št. 1251/1999, (ES) št. 1254/1999, (ES) št. 1673/2000, (EGS) št. 2358/71 in (ES) št. 2529/2001 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 40, str. 269) in Komisije (ES) št. 796/2004 z dne 21. aprila 2004 o podrobnih pravilih za izvajanje navzkrižne skladnosti, modulacije in integriranega administrativnega in kontrolnega sistema, predvidenih z Uredbo Sveta (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike ter o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 44, str. 243), ki sta bili razveljavljeni in nadomeščeni z uredbama št. 73/2009 in št. 1122/2009, glej sodbi z dne 11. marca 2008, Jager (C-420/06, EU:C:2008:152, točka 71), ter z dne 27. februarja 2014, van der Ham in van der Ham-Reijersen van Buuren (C-396/12, EU:C:2014:98, točka 52). Poleg tega glej v tem smislu v zvezi z Uredbo št. 73/2009 sodbo z dne 13. decembra 2012, Maatschap L.A. en D.A.B. Langestraat en P. Langestraat-Troost (C-11/12, EU:C:2012:808, točki 35 in 40).

17 Glej sodbo z dne 13. decembra 2012, Maatschap L.A. en D.A.B. Langestraat en P. Langestraat-Troost (C-11/12, EU:C:2012:808, točka 22). Poleg tega glej člen 4(1) Uredbe št. 73/2009, v skladu s katerim kmet, ki prejema neposredna plačila, izpolnjuje predpisane zahteve ravnanja iz Priloge II ter dobre kmetijske in okoljske pogoje iz člena 6 navedene uredbe. V skladu s členom 5 iste uredbe se predpisane zahteve ravnanja, navedene v Prilogi II, določijo z zakonodajo Skupnosti, zlasti na področju dobrega počutja živali.

18 V skladu s členom 24(1) Uredbe št. 73/2009 se podrobna pravila o znižanjih in izključitvah v primeru neupoštevanja pravil o navzkrižni skladnosti določijo po postopku iz člena 141(2) Uredbe št. 73/2009. V zvezi s tem se upoštevajo resnost, obseg, trajnost in ponavljanje ugotovljenega neupoštevanja, pa tudi merila iz odstavkov od 2 do 4 navedenega člena 24. Navedeni člen 141(2) napotuje na člena 4 in 7 Sklepa Sveta z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (1999/468/ES) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 124).

19 Naj opozorim, da je v členih 23 in 24 Uredbe št. 73/2009 uporabljen izraz „neupoštevanje“, v členih od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009 pa „neskladnost“. Medtem ko se v členu 24(3) Uredbe št. 73/2009 uporablja izraz „namerno povzročeno neupoštevanje“, se v členu 72 Uredbe št. 1122/2009 uporablja izraz „namerna neskladnost“. Vseeno menim, da te jezikovne razlike ne smejo pomeniti, da gre za različen pomen uporabljenih izrazov.

20 V skladu s členom 71(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 1122/2009 se lahko plačilna agencija v primerih iz člena 54(1)(c), drugi pododstavek, odloči, da znižanja ne uvede.

27. Člen 24(2) Uredbe št. 73/2009 zlasti v zvezi s primeri *ponovljene* malomarnosti določa, da znižanje ne sme presegati 15 %. V teh primerih člen 71(5) Uredbe št. 1122/2009 določa pravilo za izračun, ki v bistvu pomeni, da se odstotek, predhodno določen v skladu s členom 71(1) navedene uredbe, pomnoži s faktorjem tri v zvezi s prvo ponovitvijo. Pri nadaljnjih ponovitvah se večkratnik tri uporablja za vsak rezultat znižanja, določenega v zvezi s prejšnjo ponovljeno neskladnostjo, dokler ni dosežen največji odstotek 15 %. [21]

28. Glede, drugič, *namerno* povzročenega neupoštevanja člen 24(3) Uredbe št. 73/2009 določa, da odstotek znižanja načeloma ne sme biti manjši od 20 % in se lahko povzpne do popolne izključitve (to je znižanje za 100 %) iz ene ali več shem pomoči ter se uporablja eno ali več koledarskih let. Člen 72(1) Uredbe št. 1122/2009 podrobno določa, da znaša odstotek znižanja od 15 % do 100 % in da znižanje praviloma znaša 20 %. [22]

29. Nazadnje, člen 24(4) Uredbe št. 73/2009 določa zgornjo mejo, v skladu s katero skupni znesek znižanj in izključitev za eno koledarsko leto nikakor ne sme biti višji od skupnega zneska neposrednih plačil, ki so ali bodo dodeljena.

30. Iz navedenega izhaja, da znižanja in izključitve v primeru neupoštevanja pravil o navzkrižni skladnosti urejata člena 23 in 24 Uredbe št. 73/2009 ter tudi členi od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009, pri čemer prvonavedene določbe določajo splošna načela in merila, zadnjenavedene pa podrobnejša pravila. Na podlagi tega tako kot nizozemska vlada menim, da je treba za odgovor na vprašanja predložitvenega sodišča poleg členov od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009 upoštevati tudi člena 23 in 24 Uredbe št. 73/2009. [23]

C. Prvo in drugo vprašanje za predhodno odločanje

31. Najprej je treba spomniti, da je v obravnavanem primeru predložitveno sodišče ugotovilo, da je državni sekretar za gospodarstvo upravičeno določil znižanje za 15 % za ponovljene in neponovljene primere neskladnosti iz malomarnosti na eni in za 40 % za primere namerne neskladnosti na drugi strani. [24]

32. To sodišče s prvim in drugim vprašanjem za predhodno odločanje, za kateri Sodišču predlagam, naj ju obravnava skupaj, v bistvu sprašuje, ali se navedeni znižanji za 15 % in 40 % lahko seštejeta, tako da se za zadevnega kmeta uporabi skupno znižanje za 55 %.

33. Tako kot nizozemska vlada in Komisija menim, da je treba na to vprašanje odgovoriti pritrdilno. Menim namreč, da je treba člene od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009 v povezavi s členoma 23 in 24 Uredbe št. 73/2009 razlagati tako, da je treba v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, v katerem je bil ugotovljen več kot en primer neskladnosti na istem področju, sešteti znižanja v primerih ponovljenih in neponovljenih neskladnosti iz malomarnosti na eni ter znižanja in izključitve v primerih namerne neskladnosti na drugi strani.

34. To svoje mnenje opiram na ugotovitve v nadaljevanju.

21 Navedeni člen 71(5), tretji pododstavek, tudi podrobno določa, da ko je dosežen največji odstotek 15 %, plačilna agencija obvesti zadevnega kmeta, da se, če se ista neskladnost ponovno ugotovi, šteje, da je deloval namerno v smislu člena 72 Uredbe št. 1122/2009. V zvezi s pojmom „ponovljena neskladnost“ glej člen 47(1) Uredbe št. 1122/2009.

22 V zvezi s pojmom „namerna neskladnost“ v smislu člena 67(1) Uredbe št. 796/2004 (ki ustreza členu 72(1) Uredbe št. 1122/2009) glej sodbo z dne 27. februarja 2014,van der Ham in van der Ham-Reijersen van Buuren (C-396/12, EU:C:2014:98, točke od 27 do 37).

23 V skladu s sodno prakso Sodišča velja, da čeprav je predložitveno sodišče vprašanja formalno omejilo samo na razlago nekaterih določb prava Unije, to Sodišča ne ovira, da ne bi predložitvenemu sodišču predložilo vseh vidikov razlage prava Unije, ki bi mu lahko koristili pri odločanju o predloženi zadevi, ne glede na to, ali se je to nanje v svojih vprašanjih sklicevalo ali ne. Glede tega mora Sodišče iz vseh dejstev in dokazov, ki jih je predložilo nacionalno sodišče, zlasti iz obrazložitve predložitvene odločbe, zbrati elemente prava Unije, ki jih je treba razložiti, upoštevajoč predmet spora. Glej sodbo z dne 19. oktobra 2017, Otero Ramos (C-531/15, EU:C:2017:789, točka 40).

24 Glej točko 16 teh sklepnih predlogov.

35. Na prvem mestu, kot sem že navedel v teh sklepnih predlogih, člen 23(1) Uredbe št. 73/2009 določa, da se skupni znesek neposrednih plačil, ki so ali bodo dodeljena, zniža, če pravila o navzkrižni skladnosti niso upoštevana. V tem smislu člen 24 Uredbe št. 73/2009 in členi od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009 uvajajo razlikovanje med primeri malomarnosti na eni in primeri namerno povzročenega neupoštevanja na drugi strani ter za ti vrsti kršitev določajo različne kazni.[25]

36. Iz tega po mojem mnenju izhaja, da je treba v položaju, v katerem so poleg primerov neskladnosti iz malomarnosti ugotovljeni tudi primeri namerne neskladnosti, *ločeno* določiti znižanja za primere neskladnosti iz malomarnosti (določena v skladu s členom 24(2) Uredbe št. 73/2009 in členom 71 Uredbe št. 1122/2009) na eni ter znižanja in izključitve za primere namerne neskladnosti (določena v skladu s členom 24(3) Uredbe št. 73/2009 in členom 72 Uredbe št. 1122/2009) na drugi strani. Samo tak pristop omogoča upoštevanje podrobnih pravil vsakega posameznega sistema kazni, zlasti glede odstotkov znižanja in zgornjih mej za ti vrsti kršitev.[26]

37. Dalje, tako določena znižanja in izključitve je treba sešteti do zgornje meje 100 %, ki je določena v členu 24(4) Uredbe št. 73/2009. Menim, da je tako obvezno seštevanje neločljivo povezano s shemo znižanj in izključitev, določenih v členih 23 in 24 Uredbe št. 73/2009 ter členih od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009. Navedenim odločbam bi se namreč odvzel polni učinek, če bi bila znižanja, določena v primerih neskladnosti iz malomarnosti, na neki način „vsrkana“ v znižanja, določena za primere namerne neskladnosti (ali obratno). Poleg tega je treba ugotoviti, da če se znižanja ne bi seštevala, bi bila zgornja meja iz člena 24(4) Uredbe št. 73/2009 praktično brez vsakega pomena.[27] Menim, da sem tako odgovoril na vprašanje o pravni podlagi takega seštevanja, ki ga je predložitveno sodišče postavilo v drugem vprašanju za predhodno odločanje.[28]

38. Na drugem mestu je treba ugotoviti, da v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, v katerem je ugotovljen več kot en primer neskladnosti na istem področju, pri čemer je nekaj ponovljenih in neponovljenih primerov malomarnosti, pri drugih pa gre za namerno neskladnost, nobena določba uredb št. 73/2009 in št. 1122/2009 ne dovoljuje odstopanja od tega načela seštevanja. Zlasti pravila iz členov 70(6) in 71(6) Uredbe št. 1122/2009, na katera se sklicujeta dediča g. Noorna,[29] ne upravičujejo odstopanja od načela seštevanja znižanj, določenih v primerih neskladnosti iz malomarnosti, na eni ter znižanj in izključitev, določenih v primerih namerne neskladnosti, na drugi strani.

39. V zvezi, prvič, s členom 70(6) Uredbe št. 1122/2009 je treba ugotoviti, da se v skladu s to določbo, kadar je bil ugotovljen več kot en primer neskladnosti v zvezi z različnimi akti ali standardi na istem področju navzkrižne skladnosti, se ti primeri za določitev znižanja v skladu s členoma 71(1) in 72(1) navedene uredbe štejejo za eno neskladnost.[30]

25 Glej točke od 24 do 28 teh sklepnih predlogov.

26 Glej točke od 26 do 28 teh sklepnih predlogov.

27 V zvezi s členom 24(4) Uredbe št. 73/2009 glej točko 29 teh sklepnih predlogov.

28 Glej točko 18 teh sklepnih predlogov.

29 Glej točko 15 teh sklepnih predlogov. Zaradi izčrpnosti dodajam, da člen 71(4) Uredbe št. 1122/2009 v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, ni upošteven. Kot je namreč ugotovilo predložitveno sodišče, ta določba zadeva le položaj, v katerem je ugotovljen več kot en primer neskladnosti v zvezi z *različnimi področji* navzkrižne skladnosti, kar v obravnavanem primeru ne drži.

30 Predhodnica Uredbe št. 1122/2009, Uredba št. 796/2004, je vsebovala skoraj enako določbo, kot je člen 70(6) Uredbe št. 1122/2009, ki pa se je nanašala le na znižanja v primeru *malomarnosti* (člen 66(2) Uredbe št. 796/2004). Ni jasno, zakaj je bila ta določba v Uredbi št. 1122/2009 prestavljena v člen, naslovljen „Splošna načela in opredelitve“ (člen 70(6) navedene uredbe), s čimer se je njegovo področje uporabe razširilo na primere namerne neskladnosti.

40. Menim, da ta določba predvideva „združevanje“ kršitev za namene določitve *ustreznih kazni* v primerih malomarnosti v skladu s členom 71(1) Uredbe št. 1122/2009 na eni in v primerih namerne neskladnosti v skladu s členom 72(1) navedene uredbe na drugi strani. Povedano drugače, menim, da navedena določba pomeni, da je treba pri določitvi ustreznih kazni vse primere malomarnosti šteti za eno neskladnost iz malomarnosti in vse primere namerne neskladnosti za eno namerno neskladnost. [31]

41. Nasprotno pa menim, da nič v besedilu člena 70(6) navedene uredbe ne kaže na to, da je treba določiti *enotno kazen* za vse primere neskladnosti neodvisno od njihove narave, kot se zdi, da predlagata dediča g. Noorna. [32] Poleg tega taka razlaga ne bi bila v skladu z razlikovanjem v členu 24 Uredbe št. 73/2009 in členih od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009 med kaznimi, ki se uporabljajo v primeru malomarnosti na eni in v primeru namerno povzročenega neupoštevanja na drugi strani. Naj v teh okoliščinah opozorim, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča izvedbeno uredbo, če je mogoče, razlagati v skladu z osnovno uredbo. [33]

42. Poleg tega je treba ugotoviti, da se člen 70(6) Uredbe št. 1122/2009 ne uporablja za *ponovljene* primere malomarnosti. Besedilo te določbe namreč napotuje le na člena 71(1) in 72(1) navedene uredbe, ki se nanašata na znižanja v primerih neponovljene malomarnosti oziroma v primerih namerne neskladnosti. Nasprotno pa navedena določba v zvezi s ponovljenimi primeri malomarnosti ne napotuje na člen 71(5) navedene uredbe. Iz tega izhaja, da je v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, v ponovljenih primerih malomarnosti člen 70(6) Uredbe št. 1122/2009 neupošteven. Znižanje za te primere je vsekakor treba določiti ločeno.

43. Kar zadeva, drugič, člen 71(6) Uredbe št. 1122/2009, je treba ugotoviti, da člen 71, kot je razvidno iz njegovega naslova, zadeva le primere iz malomarnosti in da odstavek 6 navedenega člena zadeva poseben položaj, v katerem je ponovljena neskladnost ugotovljena hkrati z drugo ponovljeno ali neponovljeno neskladnostjo. Iz tega izhaja, da se ta določba ne uporablja v primerih namerne neskladnosti in da v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, navedena določba torej ne more vplivati na znižanja in izključitve za ugotovljene primere namerne neskladnosti.

44. Iz navedenega izhaja, da niti člen 70(6) niti člen 71(6) Uredbe št. 1122/2009 niti skupna uporaba obeh določb ne more upravičiti določitve enotne kazni, ki ne sme presegati 15 %, v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, kot to navajata dediča g. Noorna. [34]

45. Taka razlaga bi bila poleg tega tudi nelogična. Za posledico bi imela, da bi bilo v položaju, v katerem sta bila ugotovljena več kot en primer neskladnosti iz malomarnosti in več kot en primer namerne neskladnosti, znižanje manjše od znižanja za en sam primer namerne neskladnosti, ki na splošno znaša 20 % v skladu s členom 72(1) Uredbe št. 1122/2009. Poleg tega bi bil tak izid nezdružljiv s ciljem, ki mu sledi shema znižanj in izključitev iz členov 23 in 24 Uredbe št. 73/2009 ter členov od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009, in sicer spodbuditi kmete, da spoštujejo veljavno zakonodajo Unije na različnih področjih navzkrižne skladnosti. [35]

31 Glej v tem smislu uvodno izjavo 4 Uredbe Komisije (ES) št. 2184/2005 z dne 23. decembra 2005 o spremembi uredb (ES) št. 796/2004 in (ES) št. 1973/2004 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1782/2003 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete (UL 2005, L 347, str. 61), iz katere sledi, da se „[v] skladu s členom 66(2) Uredbe (ES) št. 796/2004[, ki ustreza členu 70(6) Uredbe št. 1122/2009,] neupoštevanje različnih obveznosti navzkrižne skladnosti, ki sodijo v isto območje navzkrižne skladnosti v smislu točke 31 člena 2 navedene uredbe, *pri določitvi ustreznih sankcij* šteje za eno neskladnost“ (moj poudarek).

32 Glej točko 15 teh sklepnih predlogov.

33 Glej sodbo z dne 14. maja 2009, Internationaal Verhuis- en Transportbedrijf Jan de Lely (C-161/08, EU:C:2009:308, točka 38 in navedena sodna praksa). S tako razlago bi se postavilo tudi vprašanje, *po katerem pravilu* bi se morala določiti „enotna kazen“ (v skladu s členom 71(1) ali v skladu s členom 72(1) Uredbe št. 1122/2009). Ker uredba ne daje odgovora na to vprašanje, me to utrjuje v prepričanju, da zakonodajalec Unije ni želel, da se v položaju, v katerem so ugotovljeni primeri neskladnosti iz malomarnosti in primeri namerne neskladnosti, določi enotna kazen.

34 Glej točko 15 teh sklepnih predlogov.

35 Glej točko 23 teh sklepnih predlogov. Opozarjam, da se v skladu s členom 24(1) Uredbe št. 73/2009 s tem, da ta določa podrobna pravila za znižanja in izključitve, upoštevajo med drugim resnost, obseg, trajnost in ponavljanje ugotovljenega neupoštevanja. *Glej opombo 18 teh sklepnih predlogov. Glej poleg tega uvodno izjavo 75 Uredbe št. 1122/2009, v kateri je napotilo na načelo sorazmernosti.*

46. Menim, da v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, uporaba členov 23 in 24 Uredbe št. 73/2009 ter členov od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009 pripelje do znižanj in izključitev, navedenih v nadaljevanju.

47. Prvič, v skladu s členom 70(6) Uredbe št. 1122/2009 je treba združiti na eni strani vse *neponovljene* primere neskladnosti iz malomarnosti in na drugi strani vse primere namerne neskladnosti ter za ti skupini kršitev ločeno določiti znižanje ali izključitev v skladu s členom 71(1) (za primere neponovljenih neskladnosti) in v skladu s členom 72(1) navedene uredbe (za primere namerne neskladnosti). Drugič, v skladu s členom 71(5) Uredbe št. 1122/2009 je treba določiti znižanja za primere *ponovljenih* neskladnosti iz malomarnosti. Tretjič, v skladu s členom 71(6) navedene uredbe je treba sešteti odstotke znižanj, določene za primere neponovljenih neskladnosti iz malomarnosti na eni in za primere ponovljenih neskladnosti iz malomarnosti na drugi strani do zgornje meje 15 %, določene v tej določbi. Nazadnje je treba sešteti tako določeno znižanje za primere ponovljenih in neponovljenih neskladnosti iz malomarnosti na eni ter znižanje (ali izključitev), določeno za primere namerne neskladnosti, na drugi strani. V skladu s členom 24(4) Uredbe št. 73/2009 pa skupni znesek znižanj in izključitev za eno koledarsko leto ne sme biti višji od 100 % skupnega zneska neposrednih plačil, ki so ali bodo dodeljena. Predložitveno sodišče mora preveriti, ali so bila v obravnavanem primeru pri določitvi znižanja za 55 % upoštevana ta podrobna pravila.

48. Skratka, zdi se mi koristno navesti nekaj pripomb v zvezi z odgovorom, ki ga Komisija predlaga na vprašanja za predhodno odločanje. Komisija predlaga splošen odgovor na ta vprašanja, da členi od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009 ne nasprotujejo temu, da pristojni nacionalni organi v primeru kopičenja enega ali več primerov namerne neskladnosti v smislu člena 72(1) navedene uredbe upoštevajo obstoj drugih primerov ponovljenih ali neponovljenih neskladnosti iz malomarnosti in v okviru omejitev te določbe uporabijo samo eno splošno znižanje, pri katerem za določen del splošne stopnje znižanja upoštevajo tudi obstoj teh drugih primerov neskladnosti iz malomarnosti.

49. Povedano drugače, Komisija meni, da lahko glede na to, da člen 72(1) Uredbe št. 1122/2009 za primere namerne neskladnosti določa znižanje do 100 %, pristojni nacionalni organi v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, v katerem so ugotovljeni primeri ponovljene in neponovljene neskladnosti iz malomarnosti ter primeri namerne neskladnosti, določi splošno znižanje v skladu z navedeno določbo, pri katerem se poleg primerov namerne neskladnosti upoštevajo tudi primeri neskladnosti iz malomarnosti.

50. Pristop, ki ga predlaga Komisija, me ne prepriča iz razlogov v nadaljevanju.

51. Prvič, menim, da tak pristop ne bi bil v skladu z besedilom člena 72(1) Uredbe št. 1122/2009, v katerem je navedeno, da ta določba zadeva le primere namerne neskladnosti. Poleg tega ne bi upošteval razlikovanja, uvedenega s členom 24 Uredbe št. 73/2009 in členi od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009, med znižanji v primeru malomarnosti na eni ter znižanji in izključitvami v primeru namerno povzročenega neupoštevanja na drugi strani. [36]

52. Drugič, menim, da bi pristop Komisije povzročil težave glede pravne varnosti zadevnih oseb, ker bi nacionalnim organom puščal preširoko polje proste presoje glede določitve „splošnega znižanja“, ki ga je treba uporabiti v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari. Če bi namreč morali sprejeti ta pristop, zadevne osebe praktično ne bi mogle predvideti kazni, ki bi jim bila naložena v takem položaju. [37] V zvezi s tem je treba upoštevati to, da je namen členov od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009

36 V zvezi s tem razlikovanjem glej točke od 25 do 28 ter od 35 do 37 teh sklepnih predlogov.

37 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča načelo pravne varnosti zahteva zlasti, da so pravna pravila jasna in natančna ter da so njihovi učinki predvidljivi, predvsem če imajo lahko neugodne posledice za posameznike. Glej zlasti sodbo z dne 18. decembra 2008, Altun (C-337/07, EU:C:2008:744, točka 60).

določiti podrobna pravila o znižanjih in izključitvah v primeru neupoštevanja pravil o navzkrižni skladnosti.[38] S pristopom, ki ga predlaga Komisija, pa bi bila ta pravila v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, nepotrebna, ker bi jih dejansko „vsrkalo“ pravilo iz člena 72(1) Uredbe št. 1122/2009.

53. Končno, Sodišču predlagam, naj ugotovi, da je treba člene od 70 do 72 Uredbe št. 1122/2009 v povezavi s členoma 23 in 24 Uredbe št. 73/2009 razlagati tako, da je treba v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, v katerem je ugotovljen več kot en primer neskladnosti na istem področju, sešteti znižanja za primere ponovljene in neponovljene neskladnosti iz malomarnosti, določena v skladu s členom 24(2) Uredbe št. 73/2009 in členom 71 Uredbe št. 1122/2009, na eni ter znižanja v primerih namerne neskladnosti, določena v skladu s členom 24(3) Uredbe št. 73/2009 in členom 72(1) Uredbe št. 1122/2009, na drugi strani. V skladu s členom 24(4) Uredbe št. 73/2009 pa skupni znesek znižanj in izključitev za eno koledarsko leto ne sme biti višji od 100 % skupnega zneska neposrednih plačil, ki so ali bodo dodeljena.

54. Glede na ta odgovor na tretje vprašanje za predhodno odločanje ni treba odgovoriti.

V. Predlog

55. Na podlagi navedenega Sodišču predlagam, naj na vprašanja za predhodno odločanje, ki jih je predložilo College van Beroep voor het bedrijfsleven (upravno pritožbeno sodišče za gospodarske zadeve, Nizozemska), odgovori:

Člene od 70 do 72 Uredbe Komisije (ES) št. 1122/2009 z dne 30. novembra 2009 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 v zvezi z navzkrižno skladnostjo, modulacijo ter integriranim administrativnim in kontrolnim sistemom v okviru shem neposrednih podpor za kmete, določenih za navedeno uredbo, ter za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 v zvezi z navzkrižno skladnostjo v okviru sheme podpore, določene za sektor vina, v povezavi s členoma 23 in 24 Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003, je treba razlagati tako, da je treba v položaju, kot je ta v postopku v glavni stvari, v katerem je ugotovljen več kot en primer neskladnosti na istem področju, sešteti znižanja v primerih ponovljenih in neponovljenih neskladnosti iz malomarnosti na eni ter znižanja v primerih namerne neskladnosti na drugi strani. V skladu s členom 24(4) Uredbe št. 73/2009 pa skupni znesek znižanj in izključitev za eno koledarsko leto ne sme biti višji od 100 % skupnega zneska neposrednih plačil, ki so ali bodo dodeljena.

38 Glej člen 24(1) Uredbe št. 73/2009. Glej tudi točko 24 in opombo 18 teh sklepnih predlogov.